

Deze Wet Deelgezag kan soms oplossingen bieden, bij bijv. LVG-ouders of na scheiding zonder jeugdzorginmenging. Er kunnen wel grote problemen ontstaan, nu scheidende ouders vaak met omgangssabotage te maken krijgen door het lage niveau van niet-juist-en-niet-breed voorlichtende 'jeugdzorg', dat zonder zorg is i.t.t. de jeugdgezondheidszorg (met hoogwaardigere beroepsgrades).

Jeugdzorgwerkers als persoon en werkende voor of gewerkt hebbende voor de jeugdbeschermingsketen moeten op voorhand uitgesloten worden.

Dit, omdat de in Groot Brittannië door het hoogste gerechtshof veroordeelde GIRFEC-methode (met andere namen in Nederland zoals Kansencirkel ofzo; <https://kinderbescherming.jimdofree.com/brieven/girfec-contra-wetenschap/>) in Nederland stiekem via school en gemeente wordt ingevoegd. Het NJi heeft wetenschappelijke bevindingen ontvangen dat dit zeer schadelijk zal zijn in de meeste gevallen waar het kindobject in beheer wordt genomen door de zogenaamde beschermingsketen van jeugdbescherming. Doch het NJi (Nederl. Jeugd-instituut) wil zich niet richten op wereldwijd aanvaarde wetenschap doch op die die aan de jeugdzorg is gelieerd, dus zonder valide nulmeting (zoals: <https://jeugdzorg.wixsite.com/jeugdzorg/valse-stemvankind>, hier met wat er misleidend in staat, dit tegenover <https://jeugdzorg.wixsite.com/jeugdzorg/wetenschapvoorbeleid>).

De jeugdbescherming kent een zeer vrij en ongesanctioneerde methode van (niet-diagnostisch) 'feitenonderzoek'. Daarbij mogen naast dubieuze 'feiten' ook meningen en verwachtingen staan, van het niveau waarvan Cora Bartelink in haar proefschrift schreef dat die voornamelijk beïnvloed worden door eigen jeugdervaringen van de jeugdzorgwerker. Dat is geen valide meten. Dit niveau van jeugdbescherming adviseert de rechter die geen orthopedagoog is. Daarop volgt dat de kinderrechter aan zeer vrije rechtsvinding doet, waar artikel 3.3 van de Jeugdwet hem aangeeft dat hij de jeugdbeschermingsrapportage als waar moet aannemen, en dus niet verder hoeft te lezen of ouders te horen naar hun bewijs en diagnostische alternatieven. Dit kan ondanks de uitspraak van de CRvB in LJN BD1113. Mr. Gerard Wiarda (<https://jeugdbescherming.jimdofree.com/wetten-en-regelgeving/rechtsvinding-motiveren/>) schreef dat er bij vrije rechtsvinding een groot waarschuwingsbord moet staan; bij jeugdbeschermingszaken is het vrij onderzoek en dan vrije rechtsvinding, zonder dat ouders hun bewijs mogen leveren, nogwel achter gesloten deuren ter rechtszitting, waar de deskundigen van ouders door de jeugdbescherming worden geweigerd.

Waar de jeugdzorgwerker c.q. gezinsvoogd of raadsmedewerker middels de GIRFEC-methode reeds drangzorg heeft ingezet onder afdreiging dat anders er een uithuisplaatsing komt, kan deze werker zich als deelgezagsdrager opdringen, met gechanteerde toestemming van ouders. Dus moeten deze werkers uitgesloten worden van deelgezagsdrager te mogen zijn.

In de GIRFEC wordt "open met ouders gesproken", zo heet het, doch de praktijk in Nederland is met afdreiging, intimidatie, bespeling; en dan die keten van zeer vrij onderzoek, dubieus rapportarend adviseren naar de kinderrechter, en vrije rechtsvinding, veelal bij ontsteltenis van een deskundige van de ouders zelf.

U kunt bij ons terecht voor meer informatie.

Met vriendelijke groet, Tj.W. Strubbe (AZF)

e: tj.strubbe@gmail.com

t: 0343-454216